Súd:	Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka:	6C/232/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4408214844
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Róbert Záhorák
ECLI:	ECLI:SK:OSNZ:2013:4408214844.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom, v právnej veci navrhovateľky: A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š., S. XX, proti odporcovi: Q. - W., spol. s r.o., O. - G. O., O.Á. X/ A, zastúpená: U. G. G., s.r.o., O., I. XX, o určenie povinnosti zdržať sa uverejnenia osobných údajov navrhovateľky, o zaplatenie XXXX,XX eura a o uverejnenie vyjadrenia navrhovateľky, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh o určenie povinnosti pre odporcu zdržať sa uverejnenia osobných údajov navrhovateľky z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke XXXX,XX eura a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh o zaplatenie XXXX,XX eura z a m i e t a.

Súd návrh o uverejnenie vyjadrenia navrhovateľky z a m i e t a.

Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX domáhala toho, aby odporcovi bola uložená povinnosť zdržať sa v budúcnosti uverejnenia identifikačných údajov navrhovateľky. Zároveň navrhovateľka požadovala, aby odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu XXXX,XX eura a trovy súdneho konania. Zároveň v návrhu tiež požadovala, aby odporcovi bola uložená povinnosť odvysielať ospravedlnenie v znení: " Ospravedlňuje sa pani A. K. bytom v B., za naše verejné a nepravdivé a zavádzajúce výroky , ktoré boli odvysielané dňa XX.XX.XXXX v relácii J.", s tým, že toto ospravedlnenie je odporca odvysielať na TV Q. jedenkrát na začiatku relácie J. v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom č. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.X.XXXX, ktorým návrh o určenie povinnosti zdržať sa uverejnenia osobných údajov navrhovateľky zamietol, zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke XXXX,XX eura. Zároveň uvedeným rozsudkom návrh o zaplatenie XXXX,XX eura zamietol a taktiež zamietol návrh navrhovateľky o uverejnenie vyjadrenia navrhovateľky.

Proti uvedenému rozsudku podal dňa X.X.XXXX odvolanie odporca, pričom taktiež proti uvedenému rozsudku podala odvolanie navrhovateľka a to dňa XX.X.XXXX, pričom odvolací súd - Krajský súd v K. uznesením č. XCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.X.XXXX rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uvedeného uznesenia uviedol, že povinnosťou súdu I. stupňa

bude zadovážiť oficiálnu nahrávku predmetnej reportáže odporcu odvysielanej dňa X.X.XXXX v relácii J., pričom v danom prípade ide o hlavný dôkaz v konaní od obsahu a významu ktorého je možné odvodzovať dôvodnosť, resp. nedôvodnosť jednotlivých čiastkových nárokov navrhovateľky. Zároveň vytkol súdu I. stupňa, že priznanie sumy XXXX,XX eura nebolo bližšie odôvodnené a či táto suma je sumou, ktorá je adekvátna kompenzovať nemajetkovú ujmu navrhovateľky, pričom musí byť ozrejmené, akú sumu navrhovateľka požaduje. Taktiež bude potrebné, aby zo strany súdu I. stupňa bolo odôvodnené rozhodnutie o trovách konania.

Navrhovateľka svoje návrhy zdôvodnila tým, že redaktorka odporcu W. Q. bez súhlasu navrhovateľky a jej vedomia nazrela do priestupkových spisov podľa Správneho poriadku, na ktorých bolo vidieť jej meno, priezvisko, dátum narodenia, trvalé a prechodné bydlisko, ktoré údaje boli veľmi dobre čitateľné. Išlo najmä o údaje mena a priezviska, dátumu narodenia ako i trvalého a prechodného bydliska, t.j. B. G. svah XX a B., S. XX. uviedla, že počas reportáže odvysielanej dňa XX.XX.XXXX uviedol odporca XX krát jej meno, bola nahratá ulica, kde navrhovateľka býva a číslo jej domu, pričom táto relácia bola zverejnená na internetovej stránke XX.XX.XXXX. Uviedla, že tieto skutočnosti považuje ako zásah do jej súkromia. Uviedla, že uvedená relácia nemala spravodajský charakter, pričom ona sama nie je ani v minulosti nebola verejne činnou osobou, pričom uviedla, že reportáž navrhovateľ mohol odvysielať aj bez týchto údajov. Zároveň uviedla, že od času, keď bola odvysielaná uvedená reportáž ľudia chodili pred jej dom a to jednak B. a tiež z okolitých dedín, zastavujú sa, čakajú, zdržiavajú sa a obzerajú sa a smejú. Taktiež pred jej dom chodia výletníci z celého W., najmä cez leto, keďže B. je kúpeľné mesto. Zároveň uviedla, že v dôsledku toho uvedeného sa nezdržiava vonku a keď aj sa zdržiava vonku, ľudia na ňu ukazujú , vysmievajú sa jej a teda nemôže kľudne sa zdržiavať ani v meste ani na svojom pozemku, v tejto súvislosti poukázala na článok 10 Listiny základných práv a slobôd, na ustanovenie § 8 odsek 2 Zákona 363/2005 Z.z. o ochrane osobných údajov a ustanovenia § 7 odsek 4 a odsek 7 Zákona č. 363/2005 Z.z. o ochrane osobných úradov a tiež na ustanovenia § 11,12 a 13 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka ďalej v odôvodnení svojho návrhu ďalej uviedla, že psychoterapeutka V.. X. X. v uvedenej relácii uviedla v rozhovore "podstúpiť nejakú psychoterapiu" a keďže reportáž bola robená o osobe navrhovateľky, diváci mohli toto vnímať len tak, že navrhovateľka je taká osoba, ktorá potrebuje postúpiť nejakú psychoterapiu. Zároveň navrhovateľka uviedla, že v uvedenej relácii redaktorka W. Q. uviedla, že "diagnózu A. K. môžeme iba hádať", pričom touto vetou povedala, že navrhovateľka je taká osoba, ktorá má diagnózu a tým naznačila divákom, že navrhovateľka je taká osoba, ktorá je psychicky chorá. Navrhovateľka uviedla, že odporca navrhovateľku nepravdivo označil diagnózou, čo navrhovateľka považovala za urážku na cti, keďže sa tým znížila jej česť a vážnosť u jej zákazníkov, výrobcov a dodávateľov nábytku, aj ostatnými ľuďmi, čím odporca neoprávnene zasiahol do jej práv na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka. V návrhu ďalej uviedla, že aj redaktorka Q. v reportáži hovorila o "rozhodnutí súdu z februára minulého roka", mala zároveň uviesť , že je tam jasne napísané, že "nahlas púšťala rádio, aby nepočula štekot psov o okolitých susedov". A poukázala na to, v rozsudku okresného súdu je napísané, že "púšťanie rádia nahlas vykonávala z takého dôvodu, že ona ako súkromná podnikateľka vykonávala namáhavú prácu a pri intenzívnom štekaní psa pani I. ju bolela hlava a nevedela sa sústrediť na prácu. Zároveň v návrhu uviedla, že v reportáži oboznamované priestupkové spisy obsahovali aj list, v ktorom mestská polícia odpovedá navrhovateľke na jej sťažnosť, kde sa uvádza, že správanie psa je neúnosné z hľadiska hlučnosti a intenzity štekotu psa. Navrhovateľka uviedla, že zo stáleho štekania psov u susedov ju neustále bolí hlava a hudbu púšťa preto, aby tým tlmila štekot psov, aby ju hlava nebolela. A preto vytkla, že redaktorka mala pravdivo informovať divákov, z akého dôvodu navrhovateľka nahlas počúva rádio a neoznačila by ju ako osobu psychicky chorú. Zároveň navrhovateľka uviedla, že redaktorka Q. nedodržiavala objektívnosť a vyváženosť, keďže v rozsudku súdu bolo uvedené, že susedia jej pravidelne rozbíjali okná, strieľali jej so vzduchovkou, a toto mala prečítať. Pričom v reportáži mohla vidieť a všimnúť si , že susedia jej hodili na dom sklenenú fľašu s olejom, že mala deformovanú kľučku na bráne a musela vidieť diery v roletách, ktoré boli od strelby. Zároveň uviedla, že redaktorka musela vidieť, že pred oknom sú mreže preto, lebo jej susedia rozbíjali okná a vytkla, že redaktorka musela vedieť, že osoby, ktoré vystupovali v reportáže by mohli aj klamať, aby navrhovateľku zosmiešnili, avšak mala zverejniť aj to, čo videla a mala aj povinnosť prečítať aj rozsudok súdu a zverejniť aj to, čo tam je napísané, ako susedia voči navrhovateľke postupovali. Zároveň jej vytkla, že reportáž bola robená v neprítomnosti navrhovateľky a nejakým spôsobom jej nebolo dané na vedomie, že sa reportáž uskutoční tak, aby sa aj ona mohla v reportáži vyjadriť a navrhovateľku odobrala o možnosť, aby mohla divákov informovať o skutočnej pravde. Zároveň uviedla, že skutočnosti opísané v relácii sú nepravdivé, keďže divákom boli predložené len názory susedov a nie názory a vyjadrenia navrhovateľky. Uviedla, že ani jediný deň nebola liečená v psychiatrickej nemocnici a keby tam bola

liečená od narodenia, nikdy by si nepriala, aby pred celým W. bola označená v jednej z najsledovanejších relácií ako osoba, ktorá potrebuje psychoterapiu, a ktorá podľa naznačenej diagnózy redaktorky Q. je psychicky chorá. Zároveň uviedla, že od roku XXXX navrhovateľka predávala nábytky ako vedúca predajne a od roku XXXX ako súkromná podnikateľka, pričom v roku XXXX dočasne prerušila predaj nábytku až do doby, kým problémy so susedmi vyrieši. Vzhľadom na to, že navrhovateľku a jej osobné údaje z uvedenej reportáže videli aj ľudia, jej zákazníci ale aj výrobcovia a dodávatelia nábytku ako i na reakcie ľudí na reportáž preto dňa XX.XX.XXXX oznámila ukončenia podnikania. Uviedla, že reportážou redaktorky Q. jej bolo odobraté jej živobytie, keďže kto by obchodoval a kupoval od takej osoby , za akú bola označená. Zároveň uviedla, že bola nútená pracovať ďalej ako administratívna pracovníčka v kancelárii. Napokon uviedla, že následky uvedenej reportáže a to: ukončenie podnikania, nútené vzdanie sa celoživotnej záľuby, obmedzenie kľudného zdržiavania sa vonku na svojom pozemku, nemožnosť zdržiavania sa v meste ako i po úradoch a inštitúciách, keďže sa jej vysmievajú a že v dôsledku reportáže bola zahanbená pred celým W.. K uvedenému návrhu pripojila štvrtú stranu rozsudku Krajského súdu v K. XXCo/XX/XXXX, sťažnosť navrhovateľky na držiteľky psa U. V. zo dňa XX.XX.XXXX.

Navrhovateľka dňa XX.XX.XXXX zaslala konajúcemu súdu nahrávku reportáže o svojej osobe zo dňa XX.XX.XXXX so záznamom mnohonásobných obzerajúcich sa z XX.XX.XXXX a tiež so záberom mnohonásobných obzerajúcich sa od XX.XX.XXXX. K uvedenému podaniu pripojila mailovú komunikáciu k uvedenej reportáži, ako i vyjadrenie navrhovateľky zo dňa XX.XX.XXXX zverejnené na internetovej stránke navrhovateľky a mailovú komunikáciu s inými subjektmi.

K návrhu na začatie konania sa vyjadril podaním zo dňa XX.XX.XXXX odporca, ktorý uviedol, že na strane žalobcu je povinnosť predložiť dôkaz, vrátane zvukov obrazových záznamov dotknutých príspevkov s tým, že navrhovateľ je povinný preukázať, že neoprávnený zásah zo strany odporcu skutočne nastal, pričom je povinný preukázať, že jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere a akým spôsobom , nakoľko požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Odporca ďalej v uvedenom vyjadrení uviedol, že navrhovateľka nešpecifikuje, ktoré konkrétne vyjadrenia by mali ublížiť a poškodiť jej osobnosť, pričom odporca disponuje viacerými dôkazmi, ktoré naznačujú, že navrhovateľka má túto už dlhodobo značne zníženú avšak nie v dôsledku reportáže odporcu, ale svojím vlastným konaním. Zároveň uviedol, že odporca nedisponuje predmetným zvukovo obrazovým záznamom z reportáže. Napokon uviedol, že všetky údaje v reportáži sú pravdivé vychádzajú z overeného a pravdivého dôkazmi podloženého stavu veci a z uvedených dôvodov preto žiadal návrh zamietnuť.

Konajúci súd uznesením vyzval navrhovateľku XC/XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, aby v lehote 10 dní oznámila súdu akých identifikačných údajov navrhovateľky je odporca sa zdržať s tým, aby zároveň uviedla, za ktoré verejné, nepravdivé a zavádzajúce výroky, ktoré boli odvysielané dňa XX.XX.XXXX v relácii "J." sa má odporca ospravedlniť. Na uvedené uznesenie súdu navrhovateľka reagovala podaním zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom uviedla, že odporca je povinný zdržať sa uverejnenia osobných údajov tváre, postavy, prejavov navrhovateľky, a porušenia práv na ochranu jej osobnosti a súkromia. Uviedla, že odporca je povinný odvysielať ospravedlnenie v nasledujúcom znení: "Ospravedlňujeme sa pani A. K., bytom v B., pre tieto naše nepravdivé výroky, ktoré boli odvysielané dňa X.XX.XXXX v relácii J.:
1. diagnózu A. K. môžeme iba hádať
2. podstúpiť nejakú psychoterapiu
3. spisov o jej osobe je pritom pomaly už toľko, že čoskoro budú vytŕčať z okien budovy mestskej polície
4. keď dostane nejakú pokutu, je spokojná
5. rozhodnutie súdu obmedzilo jej vyčíňanie na už spomenutý časový úsek
6. prisťahovala sa približne v XX-mom roku
7. táto situácia už pritom trvá takmer XX rokov
8. hudba sa rozlieha celými ulicami
X. až do diaľky 300 metrov".
Navrhovateľka zároveň požadovala, aby toto ospravedlnenie bolo odporca povinný nahlas prečítať a odvysielať v TV Q. jedenkrát na začiatku relácie J. v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň tiež požadovala, aby odporca bol povinný jedenkrát na začiatku relácie J. v lehote 15 dní nahlas prečítať a odvysielať vyjadrenie navrhovateľky k reportáži. Toto svoje vyjadrenie zdôvodnila tým, že nepočúva hudbu preto, aby znepríjemnila život susedom, a nikdy nebola spokojná, keď dostala pokutu, pričom dôkazom sú jej odvolania proti pokutám. Uvedená reportérka vetou "zaplatí, je spokojná" ju neprávom označila za osobu psychicky chorú, keďže len títo ľudia sú spokojní, keď platia pokuty. Uviedla, že

hudba nikdy neznela mimo spomenutý časový úsek, dôkazom o tom sú výpovede susedov napísané v rozsudku. Zároveň uviedla, že sa neprisťahovala v uvedenom roku, ale sa prisťahovala v máji XXXX, poprela, že by situácia trvala XX rokov, keďže ku dňu XX.XX.XXXX tam XX rokov nebývala a poprela, že by hudba z domu znela do diaľky XXX metrov, keďže pred piatym domom od jej domu už hudbu nepočuť. Doplnenie návrhu v bode 4 zdôvodnila Zákonom č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a to § 16 a § 18, uviedla, že odporca úmyselne nezabezpečil všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby a úmyselne nevytvoril vo vysielaní priestor na pluralitu názorov a uprednostňoval záujmy len jednej skupiny, pričom navrhovateľka sa nemala možnosť vyjadriť sa v reportáži ani po reportáži zverejnením jej listu, pričom druhej strane, t.j. jej susedom a protivníkom dali možnosť sa vyjadriť v plnom rozsahu. Zároveň opätovne namietala, že odporca ani pred prvou ani pred druhou reportážou nedal navrhovateľke vedieť, že bude robená reportáž.

Konajúci súd uznesením pod č.k. XC/XXX/XXXX-XX z XX.XX.XXXX vyzval navrhovateľku na upresnenie bodov 3. a 4. návrhu zo dňa XX.XX.XXXX tak, aby tento bol určitý a zrozumiteľný s tým, aby súdu bolo oznámené, aké konkrétne vyjadrenie chce navrhovateľka prečítať a odvysielať v relácii J., t.j. aby oznámila text tohto vyjadrenia.

K uvedenému uzneseniu sa navrhovateľka vyjadrila tak, že bod 3. návrhu berie späť a zároveň k bodu 4. oznámila súdu text svojho vyjadrenia, ktoré žiadala zverejniť, ktoré obsahuje všetky vyššie uvedené výhrady navrhovateľky voči reportáži odporcu.

Konajúci súd uznesením č. XC/XXX/XXXX z XX.XX.XXXX zastavil konanie v časti o určenie povinnosti odvysielať ospravedlnenie za verejné nepravdivé a zavádzajúce výroky.

Navrhovateľka podaním zo dňa XX.XX.XXXX zaslala súdu gramaticky opravené vyjadrenie k reportáži , ktoré má odporca prečítať a odvysielať podľa 4. bodu návrh a súdu zaslala na CD ďalšie dôkazy, potom zaslala ďalšie dôkazy na CD , ktoré svedčia o tom, že odporca zasiahol do jej súkromia odvysielaním jej adresy bydliska, jej domu a záhrady. Opätovne uviedla, že z uvedenej reportáže vyplýva, že ľudia chodia pred jej dom, fotografujú jej dom, robia nahrávky na video, smejú sa jej, pýtajú sa jej, kedy ju vyliečia a teda vonku sa nemôže zdržiavať, len vo vnútri svojho domu, nemôže chodiť do záhrady a situácia sa nezmenila ani po dvoch rokoch. V uvedenom vyjadrení, ktoré mal odporca zverejniť boli opätovne uvedené výhrady navrhovateľky voči odporcovi a to najmä skutočnosť, že nemala možnosť sa vyjadriť v reportáži, keďže ju o reportáži žiadnym spôsobom neupovedomili, ani ju nevyzvali, aby sa vyjadrila, zároveň vytkla, že odporca neuviedol dôvod, prečo nahlas púšťa navrhovateľka hudbu a mala za to, že redaktorka robila reportáž, aby úmyselne navrhovateľku zosmiešnila a očiernila. Uviedla, že žiadala listom zo dňa XX.XX.XXXX, aby odporca zverejnil vyjadrenie navrhovateľky k reportáži, avšak odporca to neučinil a ani neuviedol, z akého dôvodu to odporca neurobil. Zároveň mala výhradu k tomu, že reportérka tvrdila, že rada pre vysielanie a retransmisiu označila sťažnosť navrhovateľky za neopodstatnenú, pričom pravdou bolo, že sťažnosť navrhovateľky je nepreskúmateľná, keďže rada od odporcu neobdržala záznam reportáže J. zo dňa XX.XX.XXXX. Zároveň zopakovala výhrady, ktoré sú obsiahnuté v jej návrhu na vyjadrenie, ktoré bolo pripojené k jej podaniu zo dňa XX.XX.XXXX.

Na pojednávaní dňa 19.10.2010 navrhovateľka uviedla, že bod 1. návrhu správne znie: "odporca je povinný zdržať sa uverejnenia osobných úradov navrhovateľky, mena a priezviska, adresy trvalého bydliska, dátumu jej narodenia, rodného čísla, prejavov navrhovateľky a porušenia práv na ochranu jej osobnosti a súkromia". Uviedla, že bod 2. návrhu znie, aby "odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu XXXX,XX eura". Uviedla, že žiada, aby v bode 3. návrhu bola "odporcovi uložená povinnosť jedenkrát na začiatku relácie J. v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku nahlas prečítať a odvysielať vyjadrenie navrhovateľky k reportáži v texte uvedenom na č.l. XX a XX spisu". Navrhovateľka na uvedenom pojednávaní uviedla, že po odvysielaní relácie J. z XX.XX.XXXX nežiadala o odvysielanie opravy nesprávnych alebo skresľujúcich údajov, keďže z obsahu relácie vedela, že zámerom reportáže bolo očierniť jej osobu a nevidela v tom žiadny význam. Ani nevedela, že takúto možnosť má. Uviedla, že o uvedenej reportáži sa dozvedela pol hodinu predtým, ako bola vysielaná, oznámilo jej to jej známi, túto reportáž si nahrala na kazetu B. a potom ju prehrala na CD. Po vzhliadnutí reportáže bola v šoku, nevedela celé mesiace, čo sa deje, nechodievala medzi ľudí, trvalo to asi pol roka a zo šoku sa prebrala, keď prvý list napísala na súd alebo na radu pre vysielanie a retransmisiu. Zároveň uviedla, že od roku XXXX podnikala ako živnostník pod IČO: XXXXXXXX, pričom v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX mala pozastavenú podnikateľskú činnosť, pričom v čase odvysielania

relácie dňa XX.XX.XXXX nemala činnosť pozastavenú. Uviedla, že bola serióznou živnostníčkou, riadne platila odvody a dane. Po odvysielaní reportáže pre jej dom chodili ľudia, vysmievali sa jej a vykrikovali na ňu všeličo a v dôsledku toho sa bála vychádzať z domu a v prípadoch, keď je v mieste mimo svojho domu sa jej ľudia vysmievajú, osočujú ju a pretrváva to, že ľudia chodia pred jej dom, fotia jej dom, ako i ju, nahrávajú ju na mobil aj na video, pričom niekedy sa stane, že na ulici jej nadávajú, urážajú ju, rozprávajú o nej, že je bláznivá a bol prípad, že ju aj niekto opľul, pričom ide o ľudí, ktorí sú nie len zo B., ale aj z iných okresov. Uviedla, že hudbu nahlas púšťa z dôvodu, že stále šteká pes u susedy S. V., v dôsledku čoho ju bolí hlava a z toho dôvodu užíva lieky na zmiernenie bolestí hlavy. Uviedla, že v dôsledku uvedenej reportáže je doposiaľ na tom zle a celá vec ju traumatizuje. Zároveň navrhovateľka dňa XX.XX.XXXX zaslala súdu kópiu reportáže z XX.XX.XXXX a tiež oznámenie adresované rade pre vysielanie a retransmisiu a XX.XX.XXXX ako i žiadosť adresovanú rade pre vysielanie a retransmisiu z XX.XX.XXXX.

Odporca podaním zo dňa 14.12.2010 oznámil súdu, že predmetná reportáž bola natočená na základe podnetu susedky navrhovateľky O. O., ktorý bol doručený odporcovi XX.XX.XXXX a zároveň navrhol, aby bola vypočutá svedkyňa Q.. W. Q.. V uvedenom podaní žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť a to aj v bodoch 1., 2., 3., pričom odporca nikdy nezverejnil osobné údaje navrhovateľky, ako rodné číslo a podobne, pričom podľa § 12 má navrhovateľ zákonnú licenciu na zverejňovanie niektorých osobných údajov. K bodu 2. v uvedenom vyjadrení uviedol, že výška náhrady majetkovej ujmy je vecou súdneho rozhodnutia, k bodu 3. uviedol, že vyjadrenie navrhovateľky, ktoré má byť zverejnené aj po viacerých opravách vykazuje značné množstvo gramatických ako i štylistických chýb, a to v takom rozsahu, že za takýto text by mohol byť odporca sankciovaný príslušnými orgánmi.

Na pojednávaní dňa 16.12.2010 navrhovateľka uviedla, že vyjadrenie, text návrhu na ospravedlnenie v slovenskom jazyku považuje za riadny, súčasne založila do spisu oznámenia, ktoré učinila voči rade pre vysielanie a retransmisiu z XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, a zároveň uviedla, že odporca mal rešpektovať jej ústavné právo obsiahnuté v listine základných ľudských práv tak, ako to uviedla v návrhu. Na otázku súdu, či má k dispozícii rozsudok Krajského súdu č. XXCo/XX/XXXX uviedla , že tento má k dispozícii a uviedla, že aj v čase, keď sa reportáž natáčala, púšťala hudbu od XX:XX hod. do XX:XX hod. a že uvedenú hudbu počuť aj na ulicu. Zástupca odporcu na uvedenom pojednávaní uviedol, že predpokladom úspešného uplatnenia ochrany osobnosti je existencia dobrej povesti, pričom má za to, že navrhovateľka túto nepožívala a nepožíva, pričom odporca nezverejnil žiadne nepravdivé informácie, ktoré by si sám vymyslel, ale vychádzal z dokumentov, ktoré získal v priebehu reportáže a svedectiev ľudí, ktorí vystupovali v reportáži. Zároveň upresnil, že predmetná reportáž bola natočená v januári - marci XXXX na základe podnetu pani O., ktorý bol doručený odporcovi dňa XX.XX.XXXX, zároveň založil do spisu vyjadrenie KS v K. zo dňa XX.XX.XXXX, rozhodnutie Okresného úradu K. G. o uznaní navrhovateľky vinnou zo spáchania priestupku, ďalšie rozhodnutie OÚ K. G. o uznaní navrhovateľky vinnou zo spáchania priestupku, rozhodnutie o priestupku Okresného úradu K. G. zo dňa XX.XX.XXXX, rozhodnutie Krajského úradu v K. o odvolaní navrhovateľky, rozhodnutie o zastavení konania Okresného úradu K. G. z XX.XX.XXXX, rozhodnutie o priestupku Obvodného úradu B. zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, petíciu susedov a občanov Mesta B. s počtom listov 5, oznámenie Obvodného úradu B. dňa XX.XX.XXXX ohľadne predmetnej petície, list O. O., na základe ktorého bola uskutočnená reportáž, ktorá je predmetom sporu, oznámenie I. J., v ktorom oznamuje OO PZ B., že navrhovateľka marí súdne rozhodnutie, oznámenie F. I. o tom, že navrhovateľka po reportáži naďalej púšťa nahlas hudbu, oznámenie hlavného kontrolóra mesta B. zo dňa XX.XX.XXXX o vybavení sťažnosti, v ktorom je prísľub navrhovateľky, že nebude nahlas púšťať hudbu a obťažovať susedov, dve petície nedatované a jednu zo dňa XX.XX.XXXX. Žiadal, aby v konaní boli vypočutí svedkovia: redaktorka W. Q., A. O., primátor mesta B. Q.. X. R., náčelník Mestskej polície B. E. B., sused J. R.. Súd založil do spisu návrh navrhovateľky na ospravedlnenie v maďarskom jazyku. Navrhovateľka zároveň uviedla, že článok 10 odsek 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv 209/92 Zb. obmedzuje slobodu prejavu a žiadala, aby súd požiadal Obvodný úrad B. o prehľad odvolaní navrhovateľky voči rozhodnutiu úradu voči priestupkov, aby bolo zistené, či bola vinná v uvedených veciach. Uviedla, že v dôsledku štekotu psa ju bolí hlava a proti tomuto je nútená brať tabletky proti bolesti hlavy. Súd odmietol návrhy na dokazovanie na uvedenom pojednávaní. Mestská polícia B. podaním z XX.XX.XXXX oznámila súdu, že v roku XXXX a XXXX boli podané sťažnosti susedov voči navrhovateľke, ktorá naschvál reprodukuje hudbu s veľkou hlasitosťou takmer denne.

Navrhovateľka sa vo veci vyjadrila zo dňa 12.01.2011 a opätovne poukázala na § 12 Občianskeho zákonníka a opätovne poukázala na to, že nevedela o tom, že odporca robí reportáž a nesúhlasila s tým,

aby odporca robil snímky o jej dome a záhrade, a aby ich aj zverejnil. Nesúhlasila ani so zverejnením svojho mena a priezviska ani adresy, na ktorej býva, číslo domu a dátumu narodenia. Zároveň uviedla, že toto zverejnenie bolo v rozpore s jej oprávnenými záujmami. Poukázala na ustanovenie § 7 odsek 1 a 7 Zákona č. 363/2005 Z.z. a poukázala na ustanovenie § článku 19 Ústavy Slovenskej republiky. Žiadala, aby súd vypočul ako svedka zamestnanca rady pre vysielanie a retransmisiu, primátora Mesta Štúrovo X. R. a jeho dcéru a zároveň opätovne a obšírne zopakovala svoje argumenty, ktoré uviedla v návrhu a v ďalších podaniach.

Na pojednávaní dňa 24.05.2011 navrhovateľka uviedla, že sa pridržiava doterajších svojich prednesov a situácia sa oproti minulosti zmenila, že ľudia ju poznajú už aj v R., majú na ňu poznámky, že je bláznivá a je nútená chodiť nakupovať do obce P., ktorá je XX km od hraníc. Uviedla, že odporca doposiaľ nezverejnil vysvetlenie, ktoré požaduje, t.j. dôvod prečo púšťa hudbu a ak by to odporca uverejnil, ľudia by vedeli, z akého dôvodu púšťa hudbu, pričom ona nemá trpezlivosť milión krát to vysvetľovať, a keďže nemajú ľudia vysvetlenie, tak si myslia, že je bláznivá, zároveň žiadala, aby boli vypočutí: primátor Mesta B. a bývalý náčelník mestskej polície B., s tým, aby dosvedčili, že bola riadnou uznávanou obchodníčkou, ktorá predávala nábytok, pričom aj oni nakupovali nábytok pred reportážou u navrhovateľky. Právny zástupca odporcu uviedol, že žiada návrh zamietnuť, pričom sa pridržiava svojich doterajších ústnych prednesov a poukázal na to, že navrhovateľka ani do času reportáže nepožívala dobrá povesť, a nie je dôvod návrhu vyhovieť. Pričom si uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil v lehote 3 dní. Uviedol, že návrhy na dokazovanie nemá, pričom navrhovateľka žiadala vypočuť ako svedkov primátora mesta B. ako i bývalého náčelníka Mestskej polície B.. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca odporcu uviedol, že reportáž z 02.03.2008 bola natočená v januári až v marci 2008 a uviedol, že všetky použité informácie boli v reportáži použité v súlade so zákonom, keďže išlo o verejný záujem, pričom povinnosť informovať verejnosť vyplýva z príslušných zákonných predpisov najmä 308/2000 Z.z. a je nadradená ochrane osobnosti v tomto prípade. Konajúci súd uznesením nepripustil vo veci ďalšie dokazovanie.

Na pojednávaní dňa 24.9.2013 navrhovateľka uviedla, že návrhom na začatie konania sa domáha zaplatenia sumy X.XXX,XX eura, keďže súdne poplatky sa vyrubujú podľa výšky žalovanej sumy.

Na uvedenom pojednávaní bola prehratá reportáž s relácie J., ktorá sa nachádza na č.l. XX spisu a ktorej autenticitu žiadny z účastníkov nespochybnil. V danom prípade išlo o reportáž, ktorú si nahrala na CD navrhovateľka, keďže podľa vyjadrenia právneho zástupcu odporcu zo dňa 19.11.2008 na čl.XX sa predmetná nahrávka nenachádza v archíve odporcu.

Právny zástupca odporcu po prehratí uvedenej reportáže uviedol, že informácie trvalého charakteru, t.j. dátum narodenia, trvalé bydlisko a prechodné bydlisko nie sú takými údajmi, ktoré by neboli verejne bežne dostupné, pričom ako príklad uviedol, že navrhovateľka vykonávala živnosť a jej údaje sú obsiahnuté v živnostenskom registri a môže si ich odtiaľ vyhľadať celý svet. Zároveň uviedol, že uvedené údaje neboli zverejnené účelne, ale v súvislosti s úradnými rozhodnutiami, ktoré sa týkali bezprostredne reportáže, či už išlo o súdne rozhodnutia, znalecký posudok alebo rozhodnutia mestskej polície a tieto údaje neboli zverejnené spôsobom, ktorým by mohlo byť zasiahnuté do práv navrhovateľky a boli zverejnené za účelom potvrdenia tvrdení reportéra o tom, že konkrétne rozhodnutia boli skutočne vydané. Zároveň vyjadril názor, že rozsah a spôsob, akým boli tieto údaje zverejnené bol potrebný pre účel naplnenia reportáže a to v takom rozsahu, ktorým do osobnostných práv navrhovateľky zasiahnuté nebolo, keďže ide o bežne dostupné údaje. Taktiež uviedol, že vzhľadom k spoločenskej závažnosti predmetu reportáže nebolo možné ani iným spôsobom tieto údaje zverejniť a to pre naplnenie informatívneho charakteru reportáže a nie za účelom diskriminácie navrhovateľky. Zároveň vyjadril názor, že v danom prípade sloboda prejavu predchádza právo na ochranu osobnosti, keďže sa jednalo o verejný záujem, pričom poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora č. 6/2007 vo veci Y. Twis c/ a W. republika, v ktorom sa uvádza, že rozhovor politických úradníkov, hoci aj súkromný, týkajúci sa boja o privatizačný proces, nemá súkromnú povahu a v danom prípade obsah reportáže riešil spoločenskú problematiku ako takú. Z uvedených dôvod preto žiadal, aby súd návrh zamietol, keďže navrhovateľka nepreukázala, že bolo zasiahnuté do jej práv, svoje tvrdenie nepodložila žiadnym dôkazom, pričom ani neodôvodnila požadovanú výšku nemajetkovej ujmy. Právny zástupca odporcu taktiež poukázal na § 12 odsek 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že zverejnenie údajov navrhovateľky prebehlo v súlade so spravodajskou licenciou, ktorá bola udelená odporcovi. Zároveň poukázal na to, že nemajetkovú ujmu v peniazoch je možné priznať ak ospravedlnenie alebo nemajetková satisfakcia sú nepostačujúce a nie

je možné ju vykonať iným spôsobom. Poukázal na to, že navrhovateľka v celom konaní nepredložila žiadny dôkaz o tom, že jej česť bola uvedením reportáže znížená.

Navrhovateľka na uvedenom pojednávaní uviedla, že nie je spoločenským záujmom to, že navrhovateľ robí senzáciu a odvysiela klamstvá susedov a primátora Q. B., ako i náčelníka Q. polície v B., keďže primátor vedel, že navrhovateľka má hudbu pustenú kvôli štekaniu susedovho psa v dôsledku čoho ju bolí hlava. Hudbu nepúšťa preto, že by bola zlomyseľná. Poukázala na to, že náčelník mestskej polície klamal, keď uviedol, že sa zaoberá len navrhovateľkou a neuviedol, že sa zaoberá aj inými vecami v rámci svojej práce a mala za to, že spoločenským záujmom nie je, aby odporca odvysielal klamstvá v reportáži bez toho, aby sa vo veci mohla vyjadriť. Taktiež vytkla, že odporca v uvedenej reportáži zverejnil jej dom a ona kvôli reportáži prestala podnikať a preto v nemajetkovej ujme, ktorú žiada, t.j. v sume X.XXX,XX eura by mala byť obsiahnutá aj táto kompenzácia. Podrobne sa o tom vyjadrila vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu I. stupňa. Zároveň tiež uviedla, že aj v súčasnosti púšťa hudbu z rádia, keďže susedov pes v rodine V. stále šteká. V uvedenom stave, na ktorý upozornila Mesto B. sa nič nezmenilo, v tomto smere nič neurobili ani susedia, ani odporca. Namietala, že v uvedenej reportáži bol zverejnený jej dátum narodenia, adresa trvalého a prechodného pobytu, pričom podľa medzinárodného práva je dátum narodenia údaj, ktorým sa dá osoba identifikovať.

Na pojednávaní dňa 12.11.2013 navrhovateľka žiadala, aby súd jej návrhu vyhovel, pričom poukázala na to, že odporca jej spôsobil ešte väčšiu škodu, ako sa domáha, keďže bola XX rokov súkromná podnikateľka, ľudia si ju vážili, avšak toto sa zmenilo po uvedenej reportáži a dôsledky kvôli uvedenej reportáži bude znášať do konca života. Zároveň si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslila v písomnej forme.

Právny zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľka nepreukázala v konaní, že došlo k zníženiu jej dôstojnosti a okrem jej vlastného vyjadrenia nepredložila žiadne listinné ani svedecké dôkazy, pričom ust. § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka priznáva právo na peňažné zadosťučinenie, ak morálne zadosťučinenie nie je dostačujúce. Zároveň uviedol, že uvedená reportáž opisovala stav, ktorý vyvolala navrhovateľka svojim konaním, pričom uviedol, že zverejnené osobné údaje nemohli vyvolať zníženie jej dôstojnosti a navyše ani v miere, ktorá by jej priznávala peňažné zadosťučinenie a teda v danom prípade nedošlo k porušeniu jej osobnostných práv a preto jej nenáleží právo na peňažné zadosťučinenie. Žiadal, aby súd návrh navrhovateľky zamietol, pričom žiadal priznať náhradu trov konania. Zároveň uviedol, že prehrávanie hudby nesúvisí s podnikateľskou činnosťou navrhovateľky.

Navrhovateľka na uvedenom pojednávaní taktiež uviedla, že uvedenou reportážou bola znížená jej česť, pričom v reportáži boli oslovení len susedia navrhovateľky, ktorí jej záviděli a neboli oslovení ostatní ľudia mesta, ktorí si ju vážili, ani ľudia v dedine, v ktorej vyrastala, pričom jej obchodný partneri, t.j. dodávatelia nábytku ju poznali ako čestného obchodníka a človeka. Uviedla, že ak by odporca v uvedenej reportáži uviedol, že hudbu púšťa z dôvodu neustáleho štekotu susedovho psa, z ktorého ju bolí hlava, inak by dopadla reportáž a hodnotenie jej osoby. Navrhovateľka tiež uviedla, že v dôsledku reakcie na uvedenú reportáž zrušila živnostenský list. Uviedla, že reportérka ju v súvislosti s uvedenou reportážou vôbec nekontaktovala. Taktiež uviedla, že aj v súčasnosti púšťa hudbu, tým si chráni zdravie, lebo susedov pes celý deň šteká. Hudbu púšťa v súlade so zákonom pod hranicou, povolenej zákonom.

Podľa ustanovenia článku 7 odsek 5 a článku 21 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré práve zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom majú prednosť pred zákonmi, s tým, že domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu, pričom spôsob vykonania prehliadky ustanoví zákon.

Podľa článku 8 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa článku 10 odsek 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým

spoločnostiam. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavu osobnej povahy.

Podľa § 12 odsek 1 a 3 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy podobizne, obrazové snímky a obrazové zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Podobizne, obrazové snímky, obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízna spravodajstvo. Ani takéto použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 odsek 1,2,3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a za okolnosti, za ktorých porušenie práva došlo.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, ktorý bol účinný v čase podania návrhu navrhovateľky, ako i v čase vysielania relácie J., osobnými údajmi sú údaje, týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takouto osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Podľa § 4, odsek 1 písmeno d/ zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, ktorý bol účinný v čase podania návrhu navrhovateľky, ako i v čase vysielania relácie J., zverejňovaním osobných údajov sa rozumie publikovanie, uverejnenie alebo vystavenie osobných údajov na verejnosti prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, verejne prístupných počítačových sietí, verejným vykonaním alebo vystavením diela, verejným vyhlásením, uvedením vo verejnom zozname, v registri alebo operáte, ich umiestnením na úradnej tabuli alebo na inom verejne prístupnom mieste.

Podľa § 19b odsek 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa možno dožadovať aj v peniazoch, pričom uvedené ustanovenie platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

Podľa § 135 odsek 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím Ústavného súdu, alebo Európskeho súdu pre ľudské práva , ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti, a o zápise základného imania, pričom inak otázky o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Konajúci súd na základe skutočností uvedených v návrhu, ako i vykonaného dokazovania ako i dôkazov založených v spise, zo spisu tunajšieho súdu č. XC/XXX/XXXX a tiež zo záznamu reportáže uverejnenej v relácii J. dňa XX.XX.XXXX, ktorý sa nachádza na CD, ktoré navrhovateľka pripojila k svojmu podaniu zo dňa XX.XX.XXXX mal za to, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Navrhovateľka sa návrhom domáhala jednak toho, aby sa odporca zdržal zverejňovania jej osobných údajov v budúcnosti, tiež

nemajetkovej ujmy v sume XXXX,XX eura a tiež toho, aby bolo zverejnené vyjadrenie navrhovateľky k reportáži, ktorého text je uverejnený na č.l. XX a XX spisu. Konajúci súd návrh v časti o určenie, aby sa odporca zdržal zverejnenia jej osobných údajov v budúcnosti zamietol ako nedôvodný, keďže mal za to, že navrhovateľka nepreukázala naliehajúci právny záujem na tomto určení v zmysle § 80, písmeno c) O.s.p., keďže žiadnym spôsobom v priebehu sporu preukázala, že by jej zo strany odporcu hrozilo niekedy v budúcnosti zverejňovanie jej osobných údajov zo strany odporcu a ani nepreukázala, že neoprávnený zásah zo strany odporcu vo forme zverejňovania jej osobných údajov naďalej trvá. Konajúci súd návrhu navrhovateľky v časti o zaplatenie sumy XXXX,XX eura vyhovel, a to len v rozsahu XXXX,XX eura, keďže mal za to, že takéto zadosťučinenie je primerané pre navrhovateľku za to, že v uvedenej reportáži boli neoprávnene uvedené jej osobné údaje a to dátum narodenia a tiež adresy trvalého, ako aj prechodného bydliska navrhovateľky. Zverejnením týchto údajov súd považoval za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky, pričom z ust. § 11 Občianskeho zákonníka vyplýva, že na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale postačuje, ak zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené v § 11 Občianskeho zákonníka. Z reportáže v relácii J., ktorá bola prehratá na pojednávaní dňa XX.X.XXXX je zrejmé, že uvedené osobné údaje navrhovateľky boli zverejnené záberom konceptu priestupkového spisu, pričom tento záber sa nachádza zhruba v strede uvedenej reportáže a zverejnenie týchto údajov potvrdili obaja účastníci na uvedenom pojednávaní. Konajúci súd mal za to, že v danom prípade išlo zo strany odporcu o neoprávnené zverejnenie osobných údajov navrhovateľky, ktorých uverejnenie z hľadiska obsahu a významu reportáže nemohli mať žiadny vplyv na túto reportáž a boli bezdôvodne a zbytočne zo strany odporcu uverejnené v rozpore s ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Preto súd v súlade s ust. § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka navrhovateľke priznal uvedenú náhradu, ktorú považoval vzhľadom na okolnosti za primeranú, keďže žiadne iné zadosťučinenie zo strany odporcu nebolo navrhovateľke poskytnuté a odporca takéto zadosťučinenie počas celého sporu odmietal. Súd pri určovaní výšky uvedenej nemajetkovej ujmy v sume X.XXX,XX eura vychádzal z voľnej úvahy súdu podľa § 136 O.s.p., keďže uvedená výška náhrady nemajetkovej ujmy zodpovedá ujme, ktorú navrhovateľka utrpela tým, že odporca odvysielal osobné údaje navrhovateľky v relácii, ktorá je sledovaná na celom území Slovenskej republiky. Uvedená výška nemajetkovej ujmy taktiež plní aj preventívnu funkciu v záujme toho, aby sa odporca v budúcnosti zdržal zverejňovania údajov osobnej povahy v iných reportážach. Napokon súd nárok navrhovateľky o úhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľky v sume X.XXX,XX eura zamietol, keďže navrhovateľka nepreukázala, že nemajetková ujma jej vznikla v požadovanom rozsahu. Konajúci súd napokon zamietol ako nedôvodnú časť návrhu navrhovateľky, ktorým požadovala, aby sa mohla vyjadriť k uvedenej reportáži a okolnostiam vyhotovenia predmetnej reportáže. Súd pri rozhodovaní o tejto časti návrhu vychádzal zo skutočnosti, že rozsudkom Krajského súdu v K. č. XXCo/XX/XXXX-XXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX a vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX bola navrhovateľke uložená povinnosť zdržať sa obťažovania susedky A. O., bytom B., hlukom spôsobeným reprodukciou hudby, hovoreného slova ako aj prevádzkou elektrického zabezpečovacieho systému nad mieru primeranú pomerom, pričom odporkyňa, ako vyplýva z predmetnej reportáže túto povinnosť, ktorá jej bola uložená uvedeným rozsudkom Krajského súdu nerešpektovala a naďalej nahlas púšťala hudbu v čase od XX:XX hod. do XX:XX hod., pričom je zrejmé, že došlo k opakovanému porušeniu § 127 odsek 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného, alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že vlastník veci nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami. V danom prípade z reportáže je zrejmé, že navrhovateľka konala v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením ako i v rozpore s uvedeným rozsudkom Krajského súdu v K.. Na tom nič nemení skutočnosť, že navrhovateľka tak konala z dôvodu, že ju rušia susedov pes, ktorý šteká, v dôsledku čoho ju bolela hlava a bola nútená brať lieky proti boleniu hlavy. Ak navrhovateľka pociťovala obmedzovanie svojich práv mohla sa svojich práv domáhať súdnou cestou. Skutočnosť, že navrhovateľke nebola daná možnosť, aby sa vyjadrila k obsahu a k skutočnostiam uvedeným v reportáži by zrejme v žiadnom prípade nemohla zmeniť záver vyplývajúci z uvedenej reportáže, t.j. že navrhovateľka nad mieru primeranú pomerom každodenne púšťa nahlas hudbu, obťažuje tým susedov, a to i napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, neberúc ohľad na ustanovenie § 127 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Čo sa týka trov konania súd rozhodol podľa § 142 odsek l O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov čiastočne rozdelí alebo vysloví, že žiadny z účastníkov nemá

na náhradu trov právo. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh navrhovateľky o určenie povinnosti zdržať sa uverejnenia osobných údajov navrhovateľky a tiež návrh navrhovateľky o uverejnenie vyjadrenia navrhovateľky zamietol s prihliadnutím na skutočnosť, že súd návrhu navrhovateľky na zaplatenie X.XXX,XX eur čiastočne v rozsahu XX% vyhovel a čiastočne v rozsahu XX% zamietol, súd nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania, keďže navrhovateľka aj odporca boli úspešní len čiastočne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.